

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLXXXV. Lenoni reus, qui meretrici amatorium dedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

DECLAMATIO.

Serves munus: nam removeas licet secures, si irasceris,
morietur alioqui. putas illum dilaturum nuptias tuas. De-
nuncio, iterum rapiet.

CCCLXXXIV.

Virgo immolata pestilentiae.

In pestilentia responsum est, virginem immolandam. Sorte ductam
pater virginem negavit. Magistratus immolavit: non finiebatur pe-
stilentia: iterum sortiti sunt: altera immolata est: sedata est pesti-
lentia. Prioris patri magistratus reus cædis est.

COLORATÆ.

Ortem filiæ tuæ Deus inter virgines esse noluit: sed
tranquam alienæ turbæ exemit.

CCCLXXXV.

Lenoni reus, qui meretrici amatorium dedit.

DAMNI INJURIA DATI SIT ACTIO. Adolescens cum amaret an-
cillam meretricem, & multa ei donasset, amatorium ei dedit: vide-
batur amare ancilla adolescentem: agit leno cum eo, damni injuria
dati.

DECLAMATIO.

SI quis utramque partem inspexerit, intelliget profecto,
Sex utra parte sit damnum. Nam lenonis impuden-
tiam satis admirari non possumus, qui non contentus in
lupanari venditare ancillam, in foro venditat, quo plures
amatores inveniat. Quod si aliquid valet amatorium, fa-
teor, hic bibit.

SERMO.

Rei gestæ ordinem cui necesse est exponere, in ejusmodi persona
necesse est erubescere. Questiones illæ sunt, an leno damni injuria
dati agere possit, an impune illi injuria fieri: an cum suam inju-
riam non possit vindicare, mancipii possit: ¹ an si mancipii non po-
test, prostituti possit. Quid sit damnum datum esse: cum quis non
habeat.

¹ An si mancipii non potest, prostituti possit.] Potius, prostituta. Gronovius.

habeat, quod ante possederit. Etiamnum, ut in primo loco compariatio personarum, utrum credibilius sit adolescentem intulisse damnum, an accepisse. Felicem esse etatem, si servare possit sua: & lenonem circumscriptum quis crediderit.

DECLAMATIO.

Quanquam ut fecerim damnum, merito relata tibi talio est, propter quem damna omnes faciunt. Leno est publicum damnum. Atqui tuam ancillam habes. Malo, inquit, exemplo datum est.¹ Quid ni ait civitatem stare non posse, quia meretrix amet. Amatorium, inquit, dedisti. Damni agis, & beneficium objicis.

SERMO.

Hic an amatorium effectum habeat. Quid enim si deformis det, si debilis, si cacus, si pro absente? nunquid enim mandata medicamentum accipere? & illud prius. Quomodo animum mutet, quod corpori non noceat, per quod transit? & mutat animum, ut indulgentiam præcipiat, isto modo lenonem divitias in manu habere. Cur ergo, inquit, dedisti? Multa miseris etiam sine ratione tentare. Huic, cum tristis esset, supervenisse anum: monstrasse: hunc, antequam daret monstratam potionem, ne quid noceret, priorem bibisse: reum autem sub hac culpa esse, quod non tacuerit. Ultima figuratio, quemadmodum leno damnum estimaturus sit: nimirum voluisse estimare ancillam, & fortasse huic vendere. Supra etiam illud queremus, unde intelligat amare ancillam. Quod sæpius veniat. Hoc illam sæpe fecisse dicet: nempe amat,² sine illa non potest vivere: hoc est miseri juvenis amatorium. Et illo loco dicemus, Non posse illum aliquando damnum sentire, qui nullo labore tantos questus faciat. Invidendum illi, nisi leno esset.

CCCLXXXVI.

¹ Quidni? ait civitatem stare non posse.] Sic & Aerodius. Atqui uno spiritu continuandum: Quidni ait civitatem stare non posse, quia meretrix amet. Non enim hoc dixit Leno: sed adversarius

illudens parum abesse ait, quin dicat. Idem.
² Sine illa non potest vivere.] Legem, sine illo, nempe adolescentem, nam de meretrice loquitur. Idem.